

Anhang B

III

1852.

Rigsdagstidenden

N°. 76.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

(Fortf. af Betænk. over Lovudf. om Fæstes Overgang til Selveiendom.)

§ 11.

Skulde Godseieren antage, at der ved Afstaaelsen af noget til Fæstegaarden hørende Grundstykke, paa Grund af dettes Beliggenhed eller andre saadanne Forhold, vilde paaføres ham et særeget Tab, kan han herom fremsætte sin Paastand for Taxationscommissionen, som ved Mægling imellem Parterne bør søge at tilvejebringe en mindelig Uøjevning af dette Punkt, og, dersom en saadan ikke kan opnaaes, ved Kjendelse afgjøre, hvorvidt saadanne enkelte mindre Dele bør affondres fra Fæstegaarden og forbeholdes Jorddrotten, imod en forholdsmæssig Afgang i den efter § 10 bestemte Kjøbesum. I Tilfælde af en saadan Fraskillelse er dog Brugerens, i Mangel af anden Overeenskomst herom, berettiget til at beholde det afsondrede Grundstykke til Benyttelse paa samme Maade som hidtil, saalænge han, eller hans Enke, beholder Gaarden, imod at han derfor vedbliver at svare en forholdsmæssig Deel af de hidtilværende aarlige Afgifter.

De Bevillinger til ved Fæstledighed at inddrage Fæstjord, som maatte være meddeelte forinden nærværende Lovs Kundgjørelse, beholde i Almindelighed deres Retskraft, uanset Bestemmelserne i denne Lov. Dog har Godseieren, saafremt en saadan Bevilling ikke lyder paa et eller flere bestemte Fæstesteder, men paa Fæstjord i Almindelighed, førend denne Lov kommer til Anvendelse bestemt at opgive for Indenrigsministeriet, hvilke Jorder, han vil have den anvendt paa, da han ellers ikke vil kunne benytte samme.

§ 12.

Saaframt en Gaard ved Fæsterens Død

bliver fæstledig inden 1ste Januar 1855, skal Godsefæstdereren, hvis den afdøde Fæsters Arvinger forlange saadant, være pligtig til at lade dem henstodde ved Gaarden indtil Udgangen af Februar 1855, imod at de, i Mangel af anden Overeenskomst herom, tilsvare de samme Døelser, der have paahvilet den afdøde Fæster. Arvingerne skulle da, hvis de ikke imidlertid ere blevne enige med Godseieren om Gaardens Kjøb, være berettigede til, inden den nævnte Frist, at forlange sig Gaarden overdraget til Eiendom ved Taxation efter nærværende Lov, og kunne indtil Sagens Afgjørelse vedblive at besidde Gaarden paa de ovenmeldte Vilkaar. Alle Tilføjelser m. v. til Arvingerne i Anledning af Forretningen kunne skee paa Gaarden. Det er en Selvfølge, at Arvingerne i et Tilfælde som dette lige frem have at tilsvare som Kjøbesum den efter § 9 bestemte Taxationssum, dog med Fradrag efter § 11, saafremt denne findes anvendelig, uden at den i § 10 ommeldte Beregningsmaade kan komme til Anvendelse.

(Mindretallet, Bliken = Fincke, C. A. Hansen, J. E. Larsen, Lehmann, Mourad, Mourier, Wegener, kan ikke tiltræde denne §.)

Cap. III.

Om Kjøbesummens Berigtigelse og Adkomstdocumentets Udstedelse m. m.

§ 13.

Kjøberen er i Almindelighed pligtig til contant at udbetale i den første 11te Juni eller 11te December Termin, som falder 3 Maanedes efter